

[Ebba Strange]

man ved noget om, hvor grænserne går for, hvad politiet må og ikke må, så er man bedre stillet, også hvis man er ude i en situation, hvor der kan ske konfrontationer med politiet. Det synes jeg er kolossalt vigtigt til en styrkelse af retssikkerheden hos borgerne.

Det er også sagt til hr. Hagen Hagensen, der siger, at de, der kunne have mest lyst til at kende retningslinjerne, netop er dem, der ikke burde kende dem. Jeg er fundamentalt uenig. Mit synspunkt er det stik modsatte. Jeg synes netop, at det for de mennesker, der står i situationen, er kolossalt vigtigt at vide: hvad må politiet i denne situation? Hvordan er reglerne? Jeg tror, at vi ville styrke retssikkerheden ved at have større åbenhed omkring disse retningslinjer.

Knud Lind (FP):

Jeg er glad for ministerens pæne ord om politiet. Politiet har igennem de senere år haft meget vanskelige arbejdsforhold, ikke mindst fordi man fra dommerstandens side gang på gang nægter at varetægtsfængsle personer, der har udsat politifolk for vold. Jeg er sikker på, at den holdning, hr. Wilhelm udtrykker, nemlig mistænkeliggørelse, som jeg nævnte før, vil give bagslag. Formanden for Dansk Politiforbund har været inde på det samme emne. Den mistænkeliggørelse, politiet har været ude for fra visse venstreorienterede partier, vil i sidste ende skade den lovlydige borger og retsstaten. Det er formentlig også det, man er ude på fra disse venstreorienterede partiers side. Når politiet skal tænke mere på deres helbred og senere angreb fra politikere som hr. Wilhelm og fru Ebba Strange, hver gang politiet skal ud og forsøge at udføre deres arbejde, så kan man virkelig begynde at frygte for retsstaten.

Det er dejligt at høre, at fru Ebba Strange ikke har spurgt om noget som helst vedrørende brug af staven, vedrørende brug af pistol, så jeg forstår, at det er noget ganske nyt for fru Ebba Strange, den interesse, der pludselig er opstået her. Fru Ebba Strange har ikke på noget tidspunkt i retsudvalget, hverken som formand eller som almindeligt medlem, stillet spørgsmål. Det burde fru Ebba Strange have sagt heroppefra.

Wilhelm (VS):

Må jeg først kort afslutte disputen om præsidiets osv. Jeg synes ærlig talt, at det er usmageligt af ministeren at bebrejde forslagsstillerne beskrivelsen af det. Vi har bragt den fulde ordlyd af præsidiets brev, hvori der bl.a. står, at præsidiets har besluttet, at justitsministeren orienteres om denne beslutning. Forud gik hele perioden fra midten af september 1982 til langt ind i februar 1983, hvor jeg fik afslag på alle henvendelser til rigspolitechefen og til justitsministeriet – jeg har dem skriftligt, og det ærgrer mig nu, at jeg ikke også har bragt dem som bilag – om at få disse kundgørelser stillet tilbage på biblioteket, og biblioteket fik afslag på deres henvendelser.

Ministeren må undskylde mig, men vi, der ikke var medlemmer og ikke er medlemmer af præsidiets, kan kun læse det, som vi har beskrevet det i bemærkningerne. Alligevel er jeg da glad for, at justitsministeren ikke føler sig påtvunget denne beslutning, men opfatter det som en aftale. Men det tog altså et halvt år, hvor man fik afslag på præcis de samme ting – fra midten af september og til et stykke ind i februar, o.k. så 5 måneder.

Jeg vil konstatere, at jeg stadig væk ikke har fået svar. Det gjorde ikke så meget, hvis ikke ministeren i stedet for går i offensiven og bebrejder os, jeg ved ikke hvad. Men jeg har ikke fået svar på spørgsmålet: hvornår har ministeren eller ministeriet meddelt, at den grønne del af kundgørelsessamlingen var offentlig? Hvordan har man meddelt det, og hvordan har man sørget for, at disse kundgørelser faktisk blev tilgængelige? Jeg synes, det er lovlig groft, at der skal skydes på forslagsstillerne, som er i overensstemmelse med virkeligheden, når vi siger, at disse kundgørelser ikke er offentlige. De var det ikke for en uge siden. Hr. Knud Lind bevidner, at de ikke var det i går. Det er måske for meget at forvente en beklagelse, men jeg synes i hvert fald, ministeren skulle lade være med at skyde på os andre i den sag, samtidig med at han ikke kan svare på: hvornår er det meddelt, at de er offentlige, hvornår har offentligheden fået kendskab til det, og hvad har man konkret gjort? Hvornår har man nogen sinde meddelt folketingets bibliotek, at nu var den grønne del offentligt tilgængelig? Det har jeg spurgt biblioteket om adskillige gange, og det har det ikke fået meddelelse om.